

PER UNA CONTRACTACIÓ TRANSPARENT I DEMOCRÀTICA: **TOMBEM EL DECRET DE PLANTILLES!**

Arriba un altre final de curs en què les docents interines es tornen a sotmetre a un procés de patiment davant l'ombra d'incertesa creixent que deriva de **l'aprovació del Decret de Plantilles**, que penja de la LEC. Un marc legal que s'ha **dissenyat per introduir les lògiques de l'empresa privada en l'àmbit de l'administració pública**. I que fa que moltes interines a hores d'ara estiguin patint per la continuïtat de la seva feina enmig d'un procés ple d'angoixes.

D'aquesta manera, i amb la publicació de les adjudicacions provisionals aquest mes de juny s'ha fet més evident que mai, que els processos d'obtenció de lloc de treball per al següent curs, ja no depenen de fets objectius com l'ordre a la borsa de treball, sinó de la simpatia i l'obediència a la direcció del centre.

Les dades parlen: aquest any s'han **adjudicat un 80% de les places des de les direccions**, mentre que només un **20% han estat per lliure elecció**.

Les conseqüències d'aquest canvi són nefastes tant per a la vida de les treballadores, com per a l'educació com a servei públic, amb tots els elements que l'integren. Pot passar que, si ets una docent interina que vol provar sort i canviar de centre per acostar-te al domicili i disminuir així el temps de mobilitat de casa al centre, o si vols ampliar o reduir la teva jornada i no tens possibilitat de fer-ho al centre on teòricament "hi tens la plaça", t'acabes quedant amb les mans buides o veient com empitjora la teva situació. També pot passar que tinguis una opinió clara i no vulguis doblegar-te davant d'ordres sense debat previ, o bé, que l'equip directiu consideri que has alçat massa la veu en contra les seves decisions i accions, aleshores tens tots els números perquè et facin una no-continuïtat i et quedis sense feina, i sense poder exercir la tasca a la qual l'has entregat durant tants anys.

Les casuístiques de l'adjudicació de places són diverses. En alguns casos, la plaça queda lliure per a una altra interina que hagi seguit els mateixos passos; en d'altres, el Decret de Plantilles juga el partit fins al final, i és aleshores quan les direccions creen places perfilades i/o amb entrevistes per aquella vacant que ha quedat lliure, i en moltes ocasions acaba sent ocupada per una docent amb un número més elevat i amb menys anys d'experiència (i que, evidentment, també necessita una estabilitat laboral que el sistema fa anys que nega). Així, assistim a un augment d'aquest tipus de places amb perfil, que possibilita el Decret de Plantilles. Un fenomen aquest, que sovint s'acosta més a la prevaricació que al desenvolupament d'un projecte de centre que no sigui pur aparador de tendències en voga, sinó que estigui responent a les necessitats específiques de l'entorn i l'alumnat.

Si a aquesta conjuntura, ja de per si complicada, li sumem que enguany el **Departament d'Educació ha decidit eliminar les vora 3000 places, mal anomenades "reforços covid"** i que han palliat lleugerament durant dos cursos un problema de ràtios endèmic; i hi hem de sumar també **l'eliminació de l'11% de places públiques a P3 i l'1% a secundària**; el resultat és el calvari d'aquest juny: persones que fa anys que van encadenant vacants i que, per tant, tenen molta experiència i un número de borsa baix, a més de ser considerades persones en abús de temporalitat segons normativa europea, es queden **SENSE VACANT**.

Aquesta situació asfixiant i repetitiva s'ha d'acabar! Cal agafar forces i derogar d'una vegada el Decret de Plantilles i el Decret de Direccions. Cal retornar la democràcia als centres i que l'òrgan de decisió torni a ser el claustre; per acabar, també, amb el poder tecnòcrata que s'atorga a les direccions, que cada cop s'acosten més a ser gestores de personal i s'allunyen de la tasca pedagògica. Especialment ara, amb el despotisme i menyspreu que ha demostrat tenir el conseller González Cambray cap a les docents i la posició enrocada del govern davant totes les demandes de la comunitat educativa, cal exigir fermament que retornin les places covid perquè han permès esponjar els centres durant aquests dos cursos de pandèmia; i cal exigir tornar l'horari lectiu, previ a les retallades, a totes les etapes educatives (23 h a infantil i primària i 18 h a secundària). Aquests canvis, sabem del cert que es poden fer, que hi ha diners i temps per dur-los a terme, i sabem també que aquests canvis provocarien, *de facto*, una millora en la qualitat educativa. Cal continuar lluitant, per posar fi a l'abús de temporalitat de milers d'interines que han dignificat any rere any l'educació pública, colze a colze amb les companyes funcionàries; denunciar l'abús de temporalitat que estan patint i treballar per crear un pla d'estabilitat que vagi més enllà del concurs de mèrits i d'oposicions que es preveu pel curs vinent.

Per tot això, des de CGT Ensenyament exigim al Departament que estabilitzi realment a les treballadores en situació d'abús de temporalitat i engegum un procés legal per acabar d'una vegada per totes amb la prevaricació que representen els decrets de Plantilles i de Direccions.

CGT Ensenyament - Juny 2022